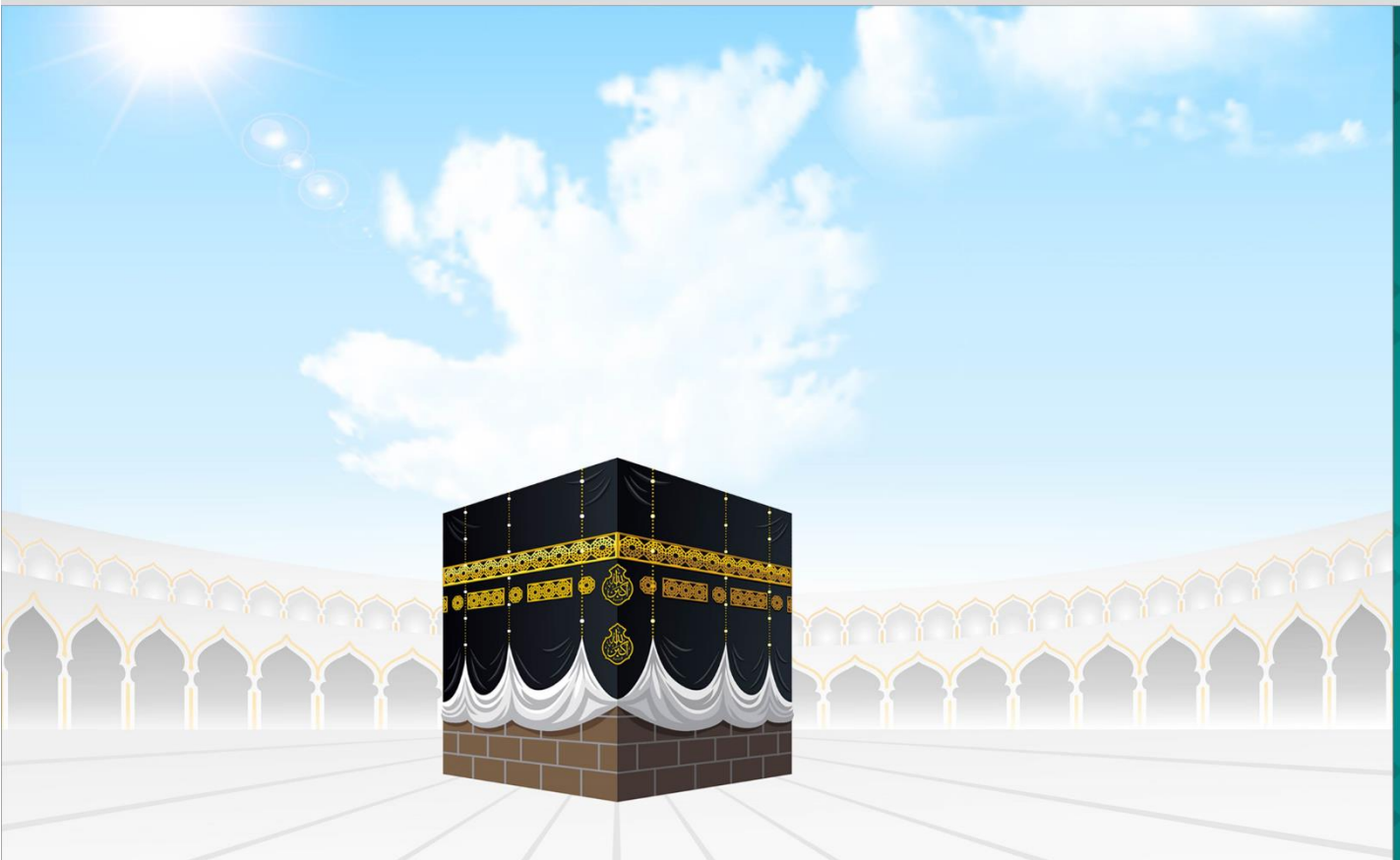

مرکز مطالعات اسلامی بینش
WWW.BINESH.CC

۴۴ نکتہ مفید دربارهٔ دہہٴ نخست ذوالحجہ

ویراست اول

نویسنده: محمد صالح المنجد
ترجمہ: واحد ترجمہ بینش

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله،
أما بعد:

این کتابچه شامل مجموعه ای از نکات و
چکیده هایی است راجع به عبادتهای ده روز
اول ماه ذی الحجه. از الله متعال میخوایم
که مفید باشد.

محمد صالح المنجد

خداوند در بین مخلوقاتش برتری قرار داده و درجات و منزلت برخی را بر دیگری رفعت بخشیده و همچنین بعضی روزها و ماه‌ها را بر سایرین برتری داده است. من جمله: این ده روز اول از ماه ذی الحججه که آن را از بهترین روزهای سال قرار داده است و بهترین این ده روز هم قربان است. بهترین روز هفته روز جمعه است و بهترین شبها هم، ده شب آخر رمضان و بهترین این شبها، شب قدر است.

خداوند در طول سال، عطایا و بخششهایی دارد که به وسیله آنها بر بندگان یکتاپرستش منت می‌نهد. من جمله: ده روز اول ذی الحججه. یکی از موسم‌های بسیار بزرگ عبادت است که مومنان و بندگان یکتاپرستش برای کسب درجات و جبران خلل و نقص بندگی و جبران مافات، چشم انتظار و مشتاقش هستند. پس سعی کنیم

نهایت تلاشمان را در آن انجام دهیم و
جویای رحمت الهی باشیم.

ده روز اول ذی الحجه به طور مطلق، بهترین
روزهای سال هستند. در حدیث آمده: «در
هیچ روزی به اندازه این ده روز عمل صالح
نزد خدا محبوب نیست». گفتند: یا رسول
الله حتی جهاد در راه خدا؟ فرمودند: «حتی
جهاد در راه خدا مگر شخصی که با جان
ومالش برود و برنگردد».^۱

انجام واجبات و مستحبات در این ده روز به
نسبت سایر روزها پر فضیلت تر است و چند
برابر می شود. اما مستحبات این ده روز
بزرگتر از فرایض و واجبات سایر ایام
نیست.^۲

^۱ روایت بخاری ۹۶۹ و ترمذی ۷۵۷ و این لفظ روایت ترمذی است.

^۲ فتح الباری شرح ابن رجب ج ۹ ص ۱۵

نماز خواندن در این ده روز بهتر از نماز در سایر سال است. همچنین: روزه گرفتن، قرائت قرآن، ذکر کردن، دعا، گریه و زاری به درگاه خداوند، نیکی با والدین، صلّه رحم، برطرف کردن نیازهای مردم، عیادت مریض، تشییع جنازه، نیکی به همسایه، اطعام فقرا و هر عملی که نفعش به دیگران برسد.

فضیلت این ده روز شامل روز و شبش هم می‌شود. ولی ده شب آخر رمضان بهتر از ده شب اول ذی الحجه است به خاطر شب قدر و ده روز اول ذی الحجه از روزهای رمضان برتر است به خاطر عید قربان و روز عرفه و یوم التروییه (روز هشتم که اعمال رسمی حج شروع می‌شود).^۱

در این ده روز انواع مختلفی از عبادتهای بزرگ با هم جمع می‌شود که در بقیه ایام

^۱ مجموع الفتاوی ج ۲۵ ص ۲۸۷، بدائع الفوائد ابن قیم ج ۳ ص ۱۶۲، زاد المعاد ج ۱ ص ۵۷ و تفسیر ابن کثیر ج ۵ ص ۴۱۶

سال اینگونه نیست مانند: حج، قربانی کردن به اضافه نماز و روزه و صدقه ای که انجام می‌شود.^۱

از فضایل این ده روز یکی این است که الله متعال به شبهای پرفضیلتش قسم یاد کرده و می‌فرماید: ﴿وَالْفَجْرُ وَلَيْالٍ عَشْرٍ﴾ (سوگند به سپیده دم و شبهای دهگانه). و شبهای دهگانه بنا به قول جمهور مفسران و غیره، همان ده شب اول ذی الحجه است.^۲

و از فضایلش این است که: روزهای مبارک و مشخصی است که خداوند به خاطر نعمت چهارپایان، ذکر و یاد خویش را در آن توصیه کرده و می‌فرماید: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (تا شاهد منافع خویش باشند و

^۱ فتح الباری ج ۲ ص ۴۶۰

^۲ تفسیر ابن کثیر ج ۸ ص ۳۹۰ و لطائف المعارف ابن رجب ص ۲۶۸

خدا را در روزهای معلومی به خاطر نعمت دامهای زبان بسته ای که روزی شان کرده است، نام ببرند). جمهور علما و اکثر مفسران می گویند منظور از روزهای معلوم همان ده روز اول ذی الحجه است.^۱

این ده روز: پایان ماه های معین شده برای انجام عمل حج است که خداوند در موردشان می گوید: ﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ﴾ (حج در ماههای معینی است). که شامل: شوال، ذی القعد و ده روز اول ذی الحجه می شود. همانگونه که از بسیاری از صحابه مانند: عمر، فرزندش عبدالله، علی، ابن مسعود، ابن عباس و ابن زبیر و دیگران نقل شده است و نظر اکثر تابعین هم همین است.^۲

^۱ تفسیر بغوی ج ۵ ص ۳۷۹، ابن کثیر ج ۵ ص ۱۵، لطائف المعارف ص ۲۶۳

^۲ لطائف المعارف ص ۲۶۹ با اختصار

از دیگر فضایل این ده روز: وجود روز عرفه در آن است که خداوند دینش را در آن کامل کرده و نعمتش را بر مسلمانان تمام کردند. همانگونه که می فرماید: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (امروز دین شما را برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای شما به عنوان آیینی برگزیدم).

از فضایلش همچنین: وجود روز قربانی کردن است، همان روز حج بزرگ. که بزرگترین روز نزد خداوند متعال است همانگونه که در حدیث آمده: «بزرگترین روزها نزد الله متعال: روز عید قربان و روز قر می باشد».^۱ (یوم القَر: روز بعد از عید قربان است. بدین خاطر به این اسم نامگذاری شده که مردم در آن در منی جمع

^۱ ابوداود ۱۷۶۵ و آلبانی آن را صحیح دانسته است.

می‌شوند بعد از اینکه از انجام اعمال طواف
افاضه و قربانی کردن فارغ شدند).

۱۳
**عمل صالح در این ده روز از بقیه روزها
پرفضیلت تر است** به خاطر بزرگی زمان و
مکان به نسبت حجاج بیت الله و بزرگی
زمان به نسبت غیر حاجی در دیگر سرزمینها.

۱۴
**سلف صالح برای عبادت در این ده روز
بسیار حریص بوده و نهایت تلاششان را
می‌کردند و بسیار بزرگش می‌دانستند.** سعید
بن جبیر وقتی این ده روز می‌رسید در عبادت
تلاش عجیبی می‌کرد تا جایی که نایی برایش
نمی‌ماند و بر عبادت شبهایش دیگران را
تشویق می‌کرد و می‌گفت: «چراغهایتان را در
این ده شب خاموش نکنید». و ابو عثمان
نهدی هم می‌فرماید: «سلف صالح سه تا ده
شب را بسیار بزرگ می‌داشتند: ده شب آخر

رمضان، ده روز اول ذی الحجه و ده روز اول ماه محرم».

بر مسلمان لازم است که این ده شبانه روز را برای عبادت و عمل صالح و آبادان کردن اوقاتش با طاعات و قُرَبات، به غنیمت بداند. خیلی عجیب است که ما برای عبادت و طاعت در رمضان انرژی و نشاط خوبی داریم ولی برای این ایام که از روزهای رمضان هم پر فضیلت تر است و عمل صالح در آن نزد خدا برتر و محبوب تر است، تنبلی به خرج می دهیم.

از ضایع کردن اوقات در این ده روز با خواب و بگو مگو و تلویزیون نگاه کردن و مشغول شدن به شبکه های اجتماعی، بر حذر باشید. این موسم، غنیمت و فرصتی جبران ناپذیر است.

**بهترین اعمال در این ده روز، انجام حج
مبرور است.** در حدیث آمده: «حج مبرور
پاداشش فقط بهشت است».^۱ به خصوص
اگر حج واجب باشد و: «با بهترین شیوه
ممکن انجام شود. از ادای واجبات و دوری
از محرمات گرفته به اضافه احسان و نیکی در
حق مردم و سلام کردن و اطعام فقرا و زیاد
خدا را ذکر و یاد کردن و عجب و ثج کردن.
عجّ: بانگ برآوردن به لبیک (تلبیه)، و ثجّ:
قربانی کردن اشتران است».^۲

**مستحب است در این ده روز زیاد خدا را یاد
کرد،** در تمامی اوقات و در هر حال و
وضعیتی: نشسته، ایستاده، به پهلو خوابیده و
سواره و پیاده.

**بسیار تهلیل (لا اله الا الله) و تکبیر (الله
اکبر) و تحمید (الحمد لله) گفت.** پیامبر

^۱ بخاری ۱۷۷۳ و مسلم ۱۳۴۹

^۲ لطائف المعارف ۲۶۴ و فتح الباری شرح ابن رجب ج ۹ ص ۱۴

صلی الله علیه و سلم می فرماید: «...پس در این ایام زیاد تهلیل و تکبیر و تحمید انجام دهید».^۱ الله متعال در مورد حجاج خانه‌اش می فرماید: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (تا شاهد منافع خویش باشند و خدا را در روزهای معلومی به خاطر نعمت دامهای زبان‌بسته‌ای که روزی شان کرده است، نام ببرند).

تکبیر به همراه تسبیح (سبحان الله گفتن) و تحمید و تهلیل، باقیات صالحات و نهال‌های بهشت و محبوب‌ترین سخنان و الفاظ نزد الله متعال است. و نزد پیامبرمان صلی الله علیه و سلم از تمامی دنیا بهتر و محبوب‌تر است. و لازم است نشسته و برخاسته و پیاده و سواره و در ماشین و خانه

و مسجد و کوچه و خیابان و بازار و محل کار، این اذکار با صدای بلند خوانده شود.

۲۱
لازم است افراد الگو و عموم مسلمین در محل اجتماعاتشان و مجالس و خانه هایشان الله اکبر را با صدای بلند بگویند. و اشکالی ندارد اگر به وسیله بلندگو یا هر ابزار دیگری در اماکن مختلف با صدای بلند این اذکار گفته شود.

۲۲
ابن عمر و ابوهریره رضی الله عنهما در این ایام به بازار می رفتند و تکبیر می گفتند و مردم همراهیشان می کردند. میمون بن مهران تابعی رحمه الله می گوید: «در ایام دهگانه مردم را می دیدم که با صدای بلند تکبیر می گفتند به گونه ای به خاطر کثرتش من آن را به امواج دریا تشبیه می کردم».

همراه با تکبیر گفتن در این ایام، مژده نزدیک بودن پیروزی الهی را در اذهانمان زنده می‌کنیم. خیر با تکبیر فتح شد. و به اذن خدا سایر اماکن هم فتح خواهد شد و دشمنان شکست خواهند خورد.

تکبیر، دو نوع است: مطلق و مقید. اما تکبیر مطلق: در تمامی این ده روز مشروع است و در آخرین روز ایام التشریق (یعنی روزهای ۱۱ و ۱۲ و ۱۳ ذی الحجه) تمام می‌شود و در تمامی اوقات و احوال و اماکن و هر جایی که ذکر خدا در آن جایز باشد، گفته می‌شود و مسلمان با صدای بلند آن را انجام می‌دهد. الله متعال می‌فرماید: ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (و خدا را در روزهای معلومی به خاطر نعمت دامهای زبان‌بسته‌ای که روزی شان کرده است، نام ببرند).

تکبیر مقید مربوط به بعد از نمازهای فرض است. که از صبح روز عرفه برای غیر حاجی (برای حاجی از ظهر روز قربان یعنی روز عید آغاز می‌شود) شروع می‌شود و در بعد از عصر سومین روز از ایام التشریق یعنی روز ۱۳م به پایان می‌رسد.

دلیل وقت‌گزاری برای تکبیر مطلق و مقید، آثار متنوعی است که از صحابه پیامبر صلی الله علیه و سلم و سلف صالح وارد شده است. و از مشهورترین صیغه‌ها و الفاظ وارده در آثار برای تکبیر گفتن این صیغه است: (الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله، والله اکبر، الله اکبر و لله الحمد). و به هر شکلی ادا شود مشکلی ندارد.

گرفتن روزه نُه روز ذی‌الحجه یا هر چقدر که مقدور بود، مستحب است. در بعضی از احادیث و حکایات ثابت از سلف، روزه

گرفتن در این ایام وارد شده است. روزه، کفار گناهان و سپری در برابر آتش و بدیها است. در حدیث آمده: «کسی یک روز در راه خدا روزه بگیرد الله متعال صورتش را ۷۰ پاییز (یعنی ۷۰ سال) از آتش جهنم دور می‌کند».^۱

روزه روز عرفه برای غیر حاجی سنتی نبوی و غنیمتی بزرگ است که کفاره گناهان دو سال است. در حدیث آمده: «روزه روز عرفه امید وگمانم به خدا این است که کفاره گناهان سال قبل و سال بعدش هم باشد».^۲

کامل‌تر و سزاوارتر در انجام روزه مستحب و مشخص مانند روزه عرفه، این است که شخص در شب نیت بیاورد تا اجرش کامل باشد و نقصی در آن ایجاد نشود.

^۱ بخاری ۲۸۴۰ و مسلم ۱۱۵۳

^۲ مسلم ۱۱۶۲

لازم است خانواده و فرزندان و افراد تحت ولایت را به گرفتن روزه روز عرفه توصیه و ملزم کرد. سعید بن جبیر می‌فرماید: «خدمتکارانتان را بیدار کنید تا برای روزه روز عرفه سحری کنند».

سعی کن و حریص باش بر اینکه با غروب خورشید روز عرفه، گناهان تو نیز غروب کند.

از تجارتهای پرسود در این ده روز، ختم کامل قرآن همراه با تدبر و تأمل است. خداوند در مقابل هر حرف که تلاوت شد، یک اجر به شخص می‌دهد و تا ده برابر هم می‌رود و در این ایام به نسبت بقیه روزها بیشتر و مضاعف‌تر است.

«بهترین نماز بعد از نمازهای واجب، نماز شب است»^۱. شخص مسلمان نباید تلاش مضاعفش برای برپایی نماز شب را در شبهای رمضان محدود و محصور کند و بلکه در این ایام دهگانه نیز برای خواندن نماز شب تلاش کند.

سعی کن در این روزها، بهره و نصیبی از این فرموده الله متعال داشته باشی: ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾ (آمرزش خواهان در سحرگاهان).
واین فرموده اش: ﴿كَانُوا قَلِيلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ﴾ (آنان اندکی از شب را می خوابیدند و بیشتر آن را به عبادت و بندگی می گذراندند). این اوقات، وقت نزول الهی و قبول استغفار و اجابت دعا و عطا کردن به

درخواست کنندگان است. بارالها ما را از فضل خود محروم مکن.

صدقه دادن از بزرگترین عبادات است. و برهان و حجتی بر راستی و صداقت ایمان شخص است. و صاحب آن روز قیامت در سایه صدقه اش خواهد بود و از بلاهای ناگوار او را محافظت می‌کند و گناهانش را پاک کرده و خشم خداوند را فرومی‌کشانند و سبب برکت مال و ازدیاد رزق و روزی است و حتما خداوند برایش جایگزین می‌کند. و در این ایام قطعاً اجر و آثارش بیشتر و بهتر است.

از محبوبترین اعمال نزد خداوند، خوشحال کردن شخص مسلمان است با انجام صله رحم یا دادن صدقه یا قضای حاجتش. حال اگر در این ده روز باشد چگونه خواهد بود؟

جویا شدن از خانواده حاجی و نیکی به آنان و مراقب از فرزندانش در غیاب وی، از کارهای خیری است که در این ایام می‌توان انجام داد. در حدیث آمده: «کسی که شخصی حاجی را آماده کند برای حج یا سرپرستی خانواده‌اش را به عهده بگیرد، مثل وی مأجور است بدون اینکه از اجر و پاداش هیچکدام کم شود»^۱.

از عبادات بزرگ در این ده روز، نماز عید و سپس قربانی کردن است، که از سنت‌های موکد پیامبر صلی الله علیه و سلم است. الله متعال می‌فرماید: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ (پس برای پروردگارت نماز گزار و قربانی کن).

نگرفتن موهای بدن و ناخن نگرفتن برای کسی که می‌خواهد قربانی کند عبادت است و از غروب خورشید آخرین روز ماه ذی

^۱ ابن خزیمه ۱۹۳۰ و امام آلبانی حدیث را صحیح میدانند.

القعدة آغاز می‌شود. در حدیث آمده: «اگر هلال ماه ذی‌الحجه را مشاهده کردید و خواستید قربانی بکنید - یا تا وقتی که قربانی می‌کنید - موهای بدن و ناخن هایتان را نگیرید»^۱.

کسی که بزرگی و عظمت چیزی را که می‌طلبد بداند، زحمت و تلاشی که در راه به دست آوردنش می‌کشد، برایش آسان و سبک خواهد بود. آگاه باشید که کالای خدا ارزشمند است. آگاه باشید که کالای خدا بهشت است. پس به انجام کارهای خیر مبادرت بورزیم و به درگاه خداوند توبه‌ای نصوح داشته باشیم با ترک گناهان و پشیمانی و ندامت از آن و عزم را جزم کردن برای عدم بازگشت به آن به همراه بازگرداندن حق الناس، اگر گناه شخصی مربوط به ضایع کردن یا ظلم کردن در حق دیگران

است. بیاید و این ده روز را نقطه شروعی تازه برای پیمانی نو با خداوند قرار بدهیم:

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴾ (ای کسانی که ایمان آورده اید به درگاه خدا توبه ای راستین کنید امید است که پروردگارتان بدیهایتان را از شما بزداید و شما را به باغهایی که از زیر آن جویبارها روان است درآورد).

نشانه فهم و درایت شخص مسلمان است که در این ده روز در کنار عبادت خاص مانند ذکر و نماز، سایر عبادات و اعمال نیک که منفعتش به دیگران می رسد را هم انجام دهد تا ثواب و پاداشش بیشتر شود.

انجام عمل صالح در این ده روز و دوری از گناهان، شخص مسلمان را بر بزرگداشت

شعائر الهی و حفظ حدودش، تربیت می‌کند.
 چونکه ده روز بزرگ در ماهی حرام است.
 و خداوند در مورد ماههای حرام می‌فرماید:
 ﴿فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ (در این چهار ماه
 بر خود ستم مکنید). و می‌فرماید: ﴿ذَلِكَ
 وَمَنْ يُعْظَمَ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ (این
 است احکام حج و هر کس اموری را که خدا
 حرمت نهاده بزرگ و محترم شمارد البته این
 برایش نزد خدا بهتر خواهد بود).

**عمل صالح در این ده روز و توشه ذخیره
 کردن از طاعات و خیرات و سرمایه گذاری**
 در این مناسبتی که در سال فقط یکبار است،
 بهترین روش تربیت کردن نفس برای عبادت
 خداوند و ازدیاد ایمان است تا که این
 حالت، انگیزه‌ای برای عمل بیشتر در طول
 سال باشد.

همسران و فرزندانمان، امانت‌هایی نزد ما هستند. و در حدیث آمده: «هر کدام از شما مسئول هستید و درباره افرادی که به سخن شما گوش می‌دهند بازخواست خواهید شد».^۱ پس تلاش کنیم فرزندانمان را برای بزرگداشت این ده روز، تربیت کنیم و برای انجام عبادت در آن تشویقشان کرده و تمرینشان دهیم و قبل از رسیدن این ایام از بزرگیش برایشان بگوییم و خودمان هم در بزرگداشتش، الگویی حسنه باشیم.

^۱ بخاری ۲۴۰۹ و مسلم ۱۸۲۹